

uit te oefenen, zich niet zoo gemakkelijk van hooger geplaatsten, *die hun beroep niet kennen*, bevelen zouden laten welgevallen, welke aan de juiste uitoefening van hun beroep of aan het doel van hun beroep afbreuk zouden kunnen doen. Dat dit met de onderhavige resolutie het geval is, wordt ook door den schrijver in *Moleschott* toegegeven. Wat nu, als straks een minister van justitie zijn cliënten in de strafgevangenissen gecastreerd zou willen zien, gelijk in sommige Amerikaansche staten? Is het dan voor de gevangenis-artsen ambtsplicht, te opereeren zonder geneeskundigen grond?

Hier is aan de officieren van gezondheid geboden, iets te doen, dat in lijnrechten strijd is met de beroepslichten, die zij eenmaal op zich hebben genomen, iets dat in het burgerlijk leven verboden en strafbaar is. De jongste recruit kan in zijn „zakboekje” op bldz. 8 lezen, dat bij het voorschrijven der militaire gehoorzaamheid „Hare Majesteit echter vordert, dat de orders overeenkomen met de wet, of gegrond zijn op rede en billijkheid”. En dan zou de militaire arts zich niet op gepaste wijze mogen verzetten tegen orders, waarvan hij de strijdigheid met wet of rede, of met het belang, dat de militaire overheid hem heeft *opgedragen te behartigen*, beter kan beoordeelen, ja beter *behoort* te kunnen beoordeelen dan de meerdere, van wien de order is uitgegaan?

„ONEERLIJKE MEDEDINGING”. — Wegens „Unlauteren Wettbewerb” waren eenige personen te Leipzig veroordeeld tot boeten, omdat zij een boek „Häusliche Hilfe” in den handel hadden gebracht. Zij hadden een prospectus verspreid, bevattende de bewering, dat het boek ieder in staat stelt zich zelf te behandelen bij alle mogelijke ziekten, door middel van kruiden, water en huismiddelen. Het Landgericht had geoordeeld, dat de in het boek opgegeven middelen weliswaar voor een groot deel bruikbaar zijn, maar dat dit geenszins in staat is, den arts te vervangen, en alle ziekten, zooals die van het hart of de longen, te genezen. Door het Reichsgericht werd het vonnis in hooger beroep bevestigd (*Allg. med. Centralz.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

NA DE VERWERPING VAN VOORSTEL D.

Voor zich een „historie” gaat vormen over deze kwestie, acht ik het noodig, na al het verwarde en uitgebreide betoogen in de algemeene vergadering en den onjuisten indruk, dien prof. VAN DER WIELEN over de opvattingen bij de artsen heeft, nog eens duidelijk en kort de meening weer te geven die de meeste artsen hieromtrent hebben.

In de afdeelszikenfondsen c. a. zullen wij onzen verzekerden het beste geven wat er is en voor hun premie verkrijgbaar; o. a. vrije artsenkeuze en vrije apothekerskeuze. Gaan wij „óvereenkomst” aan met rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen, dan *eischen* wij: „vrije artsenkeuze” en *pleiten wij voor* „vrije apothekerskeuze”.

Onze Maatschappij heeft den belanghebbende *overtuigd*, dat de vrije artsenkeuze is in het belang eener goede geneeskundige verzorging der minvermogenden. Zij heeft dit gedaan met kracht van argumenten na diepgaand onderzoek en grondige studie. Laat de N. Maatschappij t. b. d. Pharmacie eveneens dien belanghebbende overtuigen.

Onze Maatschappij zal voor de vrije artsenkeuze strijden, geheel zelfstandig, naast, desnoods tegenover de apothekers; zij zal in haar overeenkomsten voor de verzekerden mogen eischen een *deugdelijke* pharmaceutische hulp; de allerbeste d. i. die, welke de vrije apothekerskeuze waarborgt, mag zij zien te krijgen; wil de contractant ter andere zijde tevreden zijn met een mindere, die echter toch „deugdelijk” is, dan

moet onze Maatschappij zich daarbij neerleggen. Geen solidariteitsoverwegingen ten opzichte der apothekers, alleen het gezondheidsbelang der verzekerden mogen onze Maatschappij tot een weigering om een contract aan te gaan bewegen. Wanneer de N. Maatschappij t. b. d. Pharmacie ons kan overtuigen dat, bij het contracteeren, het niet eischen der vrije apothekerskeuze, maar het tevreden zijn met deugdelijke pharmaceutische hulp voor de verzekerden, als gevolg zal hebben een dusdanige ontzetting van den pharmaceutischen stand, dat *hierdoor* gevaar voor de volksgezondheid ontstaat — ja, dan ware het anders — tot nu toe is haar dit m. i. volstrekt niet gelukt.

Loenen aan de Vecht,
31 Juli 1915.

L. L. POSTHUMA.
*Secretaris van wijlen het centrale comité tot
behartiging van het ziekenfondswezen.*

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

In ons vorig nummer is in deze rubriek opgenomen een rapport van prof. KORTEWEG aan den minister van financiën. Onze lezers zullen niet begrepen hebben hoe dit rapport in ons *Tijdschrift* werd afgedrukt. De zaak is, dat dit rapport in de *Ned. Staatscourant*, n°. 173, van 27 Juli ll. verschenen en wegens het belang voor onze lezers in deze rubriek in zijn geheel is overgenomen. Door mijn afwezigheid met vacantie is verzuimd mede te deelen, dat dit rapport overgenomen was en waaruit dit overnemen geschied was.

P. MUNTENDAM.

Nederlandsch Centraal Instituut voor hersenonderzoek.

In de *Nederlandsche Staatscourant* 1915, n°. 162, is in een afzonderlijk bijvoegsel opgenomen het verslag aangaande de *Koninklijke Akademie van Wetenschappen* te Amsterdam, loopende van 1 April 1914 tot 31 Maart 1915, uitgebracht aan de Koningin. Een onderdeel van dat verslag vormt dat omtrent het Nederlandsch Centraal Instituut voor hersenonderzoek, te Amsterdam gevestigd en onder toezicht staande van de Akademie, uit wier leden een commissie van toezicht is gevormd voor genoemd instituut. Het verslag omtrent dat instituut moge hieronder een plaats vinden.

Omtrent veranderingen in het personeel van het instituut behoeft slechts vermeld te worden, dat de plaats van dr. R. TUMBELAKA, die van 1 Juni 1913 tot 30 Mei 1914 assistent was, op 1 Augustus zou worden ingenomen door dr. J. A. WEYTLANDT, die echter door het mobiliseeren van het Nederlandsche leger als officier van gezondheid werd opgeroepen. Op technisch gebied mocht het instituut de medewerking onder vinden van de dames A. E. KRUIJVEL, E. VIS, S. A. E. H. JÄGER en E. M. GERAERDS THESINGH, die op de meest onbaatzuchtige wijze haar steun hebben verleend, wat, bij het steeds toenemen van het aantal laboranten, zeer werd gewaardeerd.

Behalve door het personeel van het instituut werd daar in het afgelopen jaar gewerkt door dr. P. RÖTHIG uit Berlijn, die, in samenwerking met den directeur, verdere onderzoekingen verrichtte over het centrale zenuwstelsel van *Myxine glutinosa*, daarvoor de groote hoeveelheid materiaal gebruikend, welke hij in Christineborg in Zweden verzamelde. Daarna werd door hem een serie vervaardigd van de hersenen van den hond, bij welken door dr. ROTHMANN te Berlijn de voorhersenhemisferen waren verwijderd.

Prof. D. DAVIDSON BLACK, Cleveland, Ohio (U. S. A.) maakte een uitvoerige studie over verschijnselen van neurobiotaxis in de reeks der vertebraten, daarbij tevens gebruik makende van het in het vorige jaar door prof. H. HOWARD AYERS.